

ΑΡΙΘΜΟΣ:1783/2014

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Η'

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Άγγελο Λιάπη, Πρόεδρο Εφετών, Μαρί Δεργαζαριάν, Παύλο Χριστιά, Εισηγητή, Εφέτες και τη Γραμματέα Σταυριανή Κωνσταντινίδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 14 Φεβρουαρίου 2014, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

1] ΤΩΝ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ- ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ :Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ» που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2]Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ» που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα και 3]Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ

2 η σελίδα της υπ' αριθμ. 1783/2014 απόφασης του
Εφετείου Θεσσαλονίκης

ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ»
με το διακριτικό τίτλο "GRAMMO" που εδρεύει στο
Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, που
παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ :Της

κατοίκου η οποία

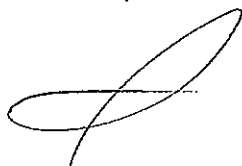
εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της
βάσει

δηλώσεως του άρθρου 242 παρ 2 του Κ.ΠολΔ.

Οι ενάγοντες, με την υπ' αριθμό εκθ.
κατάθεσης 1492/396/22-12-2008 αγωγή τους, ενώπιον
του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής, ζητούσαν
ό,τι ανέφεραν σ' αυτήν. Το Δικαστήριο εξέδωσε την
υπ' αριθμό 35/2012 οριστική απόφασή του, με την
οποία δέχθηκε κατά ένα μέρος την αγωγή. Κατά της
απόφασης αυτής παραπονούνται οι εκκαλούντες, με
την υπ' αριθμό εκθ. κατάθεσης 102/19-7-2012 έφεσή
τους, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά
την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά
της, ο πληρεξούσιος δικηγόρος των εκκαλούντων
παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και
αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε.
Αντίθετα, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

3 η σελίδα της υπ' αριθμ. 1783/2014 απόφασης του
Εφετείου Θεσσαλονίκης

εφεσίβλητης δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο του
Δικαστηρίου, αλλά κατέθεσε μονομερή δήλωση,
σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ.2 του
Κ.Πολ.Δ., όπως αυτό ισχύει και προκατέθεσε
προτάσεις.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινομένη έφεση κατά της υπ' αριθμ.
35/2012 οριστικής απόφασεως του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Χαλκιδικής, η οποία εκδόθηκε,
αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική
διαδικασία, ασκήθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως
σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 495, 511,
513, 516, 518 και 520 του ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει
να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί το
παραδεκτό και βάσιμο του λόγου της, κατά την ίδια
ως άνω διαδικασία (άρθρο 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ).-

Οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες,
αστικοί μη κερδοσκοπικοί φορείς, με την από 18 -
12 - 2008 αγωγή τους ενώπιον του πρωτοβαθμίου
Δικαστηρίου εξέθεταν ότι είναι οι μόνοι στην
ημεδαπή νόμιμα συνεστημένοι αντιπροσωπευτικοί
οργανισμοί συλλογικής διαχειρίσεως και προστασίας
συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών
- ερμηνευτών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου,

αντιστοίχως, με μέλη τους πάντες τους ονομαστικά αναφερομένους στο δικόγραφο της έλληνες μουσικούς, ερμηνευτές και παραγωγούς, ως έχοντες δε τις προβλεπόμενες από το σχετικό νόμο αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων η είσπραξη, δικαστική διεκδίκηση και διανομή της εκ του ιδίου νόμου προβλεπομένης ευλόγου αμοιβής όχι μόνο των μελών τους, αλλά, μέσω των αναλυτικά στο ένδικο δικόγραφο αναφερομένων συμβάσεων αμοιβαιότητας, και της συντριπτικής πλειοψηφίας των αντιστοίχων φορέων της αλλοδαπής, συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο κατά τους όρους του νόμου αυτού, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό με δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες και κάλεσαν τους χρήστες δημοσίας εκτελέσεως των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους, πλην όμως η εναγομένη, η οποία εκμεταλλεύεται επιχείρηση κέντρου διασκεδάσεως - ΜΠΑΡ στην περιοχή και προέρχεται ανελλιπώς εκεί σε χρήση μουσικού ρεπερτορίου των μελών τους, αλλά και των μελών των παρ' αυτών αντιπροσωπευομένων αντιστοίχων φορέων της αλλοδαπής, το οποίο είναι απολύτως αναγκαίο για τη συγκεκριμένη χρήση - λειτουργία της επιχειρήσεώς της, αρνήθηκε κάθε προσπάθεια

ΠΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΠΡΗΘΗΚΕ

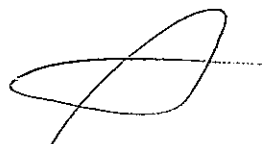
διαπραγματεύσεως και καταβολής της ως άνω αμοιβής. Κατ' ακολουθίαν του ιστορικού αυτού ζήτησαν να καθορισθεί το ύψος της ευλόγου και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησε η εναγομένη κατά τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008, σε ποσοστό 10% επί των κατά τα έτη αυτά ακαθαρίστων εσόδων της άνω επιχειρήσεως της και οπωσδήποτε όχι κατώτερο του ποσού των 4.200 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, για καθένα των προαναφερθέντων ετών και, μετά ταύτα να υποχρεωθεί αυτή να τους καταβάλει τα άνω ποσά, νομιμοτόκως από του τέλους εκάστου έτους του άνω χρονικού διαστήματος, άλλως από της κοινοποιήσεως της αγωγής, επιμεριζόμενο μεταξύ τους κατά την εκ του νόμου προβλεπομένη αναλογία, προς δε να υποχρεωθεί η αντίδικός τους να τους προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποιούσε κατά την επίδικη περίοδο, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να συνεχίζει, ανά δεκαπενθήμερο, την προσκόμιση των τοιούτων καταλόγων. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του έκανε δεκτή κατά ένα μέρος την αγωγή και καθόρισε το ύψος της ευλόγου αμοιβής των εναγόντων στο ύψος των 140 ευρώ για καθένα των προαναφερομένων ετών, επί πλέον δε

6 η σελίδα της υπ' αριθμ. 1783/2014 απόφασης του
Εφετείου Θεσσαλονίκης

υποχρέωσε την εναγομένη να παραδώσει στους
ενάγοντες καταλόγους των έργων μουσικού
ρεπερτορίου, που μετέδωσε κατά τα έτη 2005 έως
και 2008. Κατά της αποφάσεως αυτής παραπονούνται
με την υπό κρίση έφεσή τους οι εκκαλούντες,
διώκοντες, για τους λόγους που αναφέρονται στο
εφετήριο δικόγραφο και συνιστούν αιτιάσεις για
εσφαλμένη, παρά του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου,
εκτίμηση των αποδείξεων, την εξαφάνισή της, κατά
τρόπο ώστε να γίνει δεκτή η αγωγή τους για το
σύνολο του αιτηθέντος ποσού της ευλόγου αμοιβής
των μελών τους.

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του
Ν. 2121/1993 για την ``πνευματική ιδιοκτησία,
συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα``
νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς
την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή
των δικαιωμάτων σε εργασίες (``εισφορές`` κατά
την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την
πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες
ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν
σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν
εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής
δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές
φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην

ΕΣΦΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προμνησθέντος Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποιήσεως και εκμεταλλεύσεως από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τοιαύτης θεωρουμένης, κατ' άρθρο 3 παρ. 2 του ιδίου νόμου, κάθε χρήσεως, εκτελέσεως ή παρουσιάσεως του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογενείας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο

χρήστης οφείλει στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων, εύλογη και ενιαία αμοιβή, η οποία, περαιτέρω, καταβάλλεται εξ ημισείας, μεταξύ αφ' ενός των μουσικών και ερμηνευτών και αφ' ετέρου των παραγωγών. Η αμοιβή αυτή, σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 32 παρ. 1 και 56 παρ. 1 του αυτού νόμου, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών, ενώ, σε περιπτώσεις που ο ποσοστιαίος καθορισμός της είναι πρακτικά αδύνατος ή ιδιαίτερος δαπανηρός, επιτρέπεται ο υπολογισμός της σε ορισμένο ποσόν. Το δικαίωμα της ευλόγου αμοιβής των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η εισπραξή της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισεως των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ιδίου νόμου, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους,

ΕΡΜΗΘΕΥΣΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

εξασφαλίζοντας στους δικαιούχους τον, κατά τα
άνω, ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους. Για
την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα,
καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν
από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος
γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του σε
τρεις εφημερίδες (άρθρο 56 παρ. 3 του Ν.
2121/1993). Να σημειωθεί εδώ ότι οι οργανισμοί
συλλογικής διαχείρισεως μπορούν να
διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα όχι μόνον
ημεδαπών φορέων, αλλά και αλλοδαπών. Για το
σκοπό αυτό δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 72
παρ. 3 του ως άνω νόμου, να συνάπτουν συμβάσεις
αμοιβαιότητας μεταξύ αυτών και των αντιστοίχων
οργανισμών συλλογικής διαχείρισεως της
αλλοδαπής, με τις οποίες οι τελευταίοι παρέχουν
πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς
οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά
έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισεώς τους
στην Ελλάδα (ΕφΘεσσ 929/2010 Αρμ 2011 . 752).
Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2^α
του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί
συλλογικής διαχείρισεως ή προστασίας έχουν την
αρμοδιότητα διαχείρισεως ή προστασίας όλων των
έργων ή όλων των συγγενικών δικαιωμάτων, για τα

οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί
σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται
από την πληρεξουσιότητα, ενώ με την παρ. 3 του
αυτού άρθρου, για τη δικαστική επιδίωξη της
προστασίας των έργων και των δικαιούχων που
προστατεύονται από τον οργανισμό συλλογικής
διαχειρίσεως ή προστασίας αρκεί η
δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν
αντικείμενο εκμεταλλεύσεως χωρίς την απαιτούμενη
άδεια και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των
έργων αυτών. Με την πρώτη από τις διατάξεις
αυτές (55 παρ. 2 εδ. α) θεσπίζεται μαχητό
τεκμήριο που λειτουργεί, κατ' αρχάς, αποδεικτικά
και αποβλέπει στη διευκόλυνση της αποδείξεως, εκ
μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχειρίσεως
δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών
προς αυτά δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους,
τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων
και την είσπραξη των προβλεπομένων από τον
παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική
προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών,
ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των
χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής
διαχειρίσεως, η οποία υπό το προΐσχύον δίκαιο
ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη

ΠΕΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (Εφαθ 350/2012 ΝΟΜΟΣ, Μ. Θ. Μαρίνου, Πνευματική Ιδιοκτησία, Β' έκδ., αριθ. 750 και 751, σελ. 379, Δ. Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα, Β' έκδ., σελ. 275 και 276). Από την ως άνω, όμως, διάταξη και ιδίως από την περιεχομένη σ' αυτή φράση ``όλων των έργων'', για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί, για το ορισμένο της σχετικής αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισεως, την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) πνευματικών ή συγγενικών δικαιωμάτων, που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβαστεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντιστοίχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών, των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ημεδαποί

οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς
αλλοδαπούς, αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο
πνεύμα της ολότητας των διατάξεων του Ν.
2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στη
δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των
εν λόγω δικαιωμάτων και της εισπράξεως των
προβλεπομένων από το νόμο αυτό αμοιβών και
αποδυναμώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τον
επιδιωκόμενο από την προαναφερομένη διάταξη
στόχο. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι
το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό
τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά, αλλά
και νομιμοποιητικά και, συνεπώς, κατά την αληθή
έννοια της εν λόγω διατάξεως, αρκεί, για το
ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των
οργανισμών συλλογικής διαχείρισεως για την
προστασία των έργων και δικαιωμάτων που
προστατεύονται από αυτούς, η αναφορά στο
δικόγραφο της ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο
της ενδιαφερομένης κατηγορίας δικαιούχων
πνευματικών ή συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή
αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και η
δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν
αντικείμενο εκμεταλλεύσεως χωρίς την απαιτούμενη
άδεια και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά

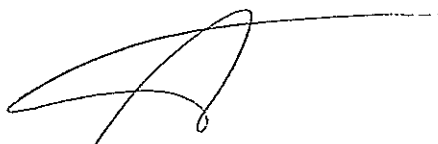
ΙΣΤΟΡΙΟΝ
Ο
ΔΙΚΗΤΩΝ

του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρινίσεως της επί μέρους σχέσεως που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, αφού, σύμφωνα με τη διάταξη του εδ. β' του προαναφερόμενου άρθρου του Ν. 2121/1993, οι ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (Εφθεσσ 929/2010 Αρμ 2011 . 752, Εφαθ 472/2009 ΧρΙΔΑ 2010 . 55). Εν όψει τούτων και του προπεριγραφέντος περιεχομένου της ενδίκου αγωγής το δικόγραφο της, ως περιλαμβάνον ονομαστί το σύνολο των μελών των εναγόντων και, αν όχι ευθεία, οπωσδήποτε σαφή, προκύπτουσα εκ του συνόλου του περιεχομένου του, αναφορά στο γεγονός της διαχειρίσεως του συνόλου των έργων τους, προς δε και αναλυτική αναφορά σε συμβάσεις αμοιβαιότητας που έχουν συνάψει με όμοιους φορείς της αλλοδαπής και, εν συνεχεία, περιγραφή της επιχειρήσεως της εναγομένης, με ταυτόχρονη αναφορά στη συνεχή, κατά τον κρίσιμο χρόνο, χρήση από μέρους της ρεπερτορίου των μελών τους

για προσέλκυση και ψυχαγωγία των πελατών της, με
δειγματοληπτική, επί πλέον, αναφορά έργων που
έγιναν αντικείμενο εκμεταλλεύσεως από μέρους της
χωρίς την απαιτούμενη άδεια των δικαιούχων μελών
τους, πράγμα που την καθιστά υπόχρεη σε πληρωμή
της κατά νόμο ευλόγου αμοιβής, περιέχει, εν όψει
και του στην προηγηθείσα νομική σκέψη
αναφερομένου τεκμηρίου εκ της διατάξεως του
άρθρου 55 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, πάντα τα
κατά νόμο αναγκαία για την πληρότητά του
στοιχεία, με συνέπεια να παρίσταται απορριπτός
ο περί αοριστίας της ενδίκου αγωγής ισχυρισμός
της εναγομένης - εφεσιβλήτου, που, απορριφθείς,
υπό τις αυτές αιτιολογίες, από το πρωτοβάθμιο
Δικαστήριο, νομίμως επαναφέρεται με τις
προτάσεις της (πρβλ. Α.Π. 1288/1994 ΕΕργΔ 1996 .
41).

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων, που
εξετάσθηκαν ενόρκως ενώπιον του πρωτοβαθμίου
Δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτάρια με
την εκκαλουμένη πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεώς
του και όλα, γενικώς, τα μετ' επικλήσεως
προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα για να
χρησιμεύσουν είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα
είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων,

ΕΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΣΗΡΗΤΗΣ

προέκυψαν τα ακόλουθα: Οι ενάγοντες είναι νομίμως συνεστημένοι, κατά τους όρους του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, ο πρώτος των μουσικών, ο δεύτερος των τραγουδιστών - ερμηνευτών και ο τρίτος των δισκογραφικών εταιρειών - παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας, έχοντες τις εκ του ιδίου νόμου προβλεπόμενες και εν αρχή περιγραφόμενες αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εκ της προμνησθείσης διατάξεως του άρθρου 49 του νόμου αυτού ευλόγου αμοιβής των μελών τους, αλλά και των αντιστοίχων φορέων της αλλοδαπής, που καλύπτουν το σύνολο σχεδόν της παγκοσμίου μουσικής παραγωγής και τους οποίους και αντιπροσωπεύουν στα πλαίσια συμβάσεων αμοιβαιότητας. Στα πλαίσια της εκ του ιδίου νόμου παρεχομένης σ' αυτούς, κατά τα στην προηγηθείσα νομική σκέψη σημειούμενα, ευχερείας, συντάσσουν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποιούν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του σε πανελλαδικής κυκλοφορίας ημερήσιες εφημερίδες, καλώντας συγχρόνως τους υποχρέους, κατά τα εν αρχή διαλαμβανόμενα, χρήστες υλικών φορέων ήχου

σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους. Έτσι, το έτος 2003 δημοσιεύθηκε σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες πανελλαδικής εμβελείας το προαναφερόμενο (νέο, σε αντικατάσταση του προΐσχύσαντος) αμοιβολόγιο, με το οποίο, ισχύον για τον εντεύθεν χρόνο, η εύλογη αμοιβή των αιτούντων καθορίσθηκε, ειδικότερα για χρήση μουσικού ρεπερτορίου σε δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα επιχειρήσεων, στις οποίες η μουσική είναι αναγκαία για τη λειτουργία τους, σε ποσοστό 10% επί των ακαθάριστων ετησίων εσόδων τους και η οποία, σε κάθε περίπτωση, για καταστήματα λειτουργούντα έως πέντε, κατά το θέρος, μήνες και καλύπτοντα επιφάνεια άνω των 100 M2 και έως 200 M2, ορίσθηκε ότι δεν μπορεί να υπολείπεται των 2.100 ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Παράλληλως, για καταστήματα, στα οποία η χρήση μουσικού ρεπερτορίου σε δημόσια εκτέλεση δεν είναι μεν αναγκαία για τη λειτουργία τους, πλην όμως είναι χρήσιμη για τη προσέλκυση και ψυχαγωγία της πελατείας τους, η εύλογη αμοιβή των αιτούντων καθορίσθηκε με το από του έτους 2000 αντίστοιχο αμοιβολόγιό τους, που δημοσιεύθηκε επίσης σε τρεις ημερήσιες, πανελληνίου κυκλοφορίας, εφημερίδες, εν όψει της

ΠΡΟΗΓΟΥΣ
Ο
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣ

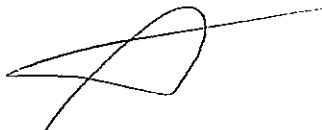
προδήλου αδυναμίας, λόγω της ιδιαιτερότητος της συγκεκριμένης χρήσεως των μουσικών έργων, να υπάρξει ποσοστιαίος καθορισμός της, εφάπαξ ετησίως, σε συγκεκριμένο ποσό, ανάλογα της επιφανείας του καταστήματος και των μηνών λειτουργίας του εντός εκάστου έτους, κυμαινόμενο από 146,74 έως 586,94 ευρώ. Εξ άλλου, η εναγομένη εκμεταλλεύεται από ετών, οπωσδήποτε προ του έτους 2005, επιχείρηση δημοσίου κέντρου διασκεδάσεως, με τον διακριτικό τίτλο

στην παραλιακή περιοχή .

Πρόκειται για κατάστημα επιφανείας 150Μ2, το οποίο λειτουργεί εποχιακά και δη κατά τη θερινή περίοδο, από του μηνός Μαΐου έως και του μηνός Σεπτεμβρίου. Αυτή περιλαμβάνεται μεταξύ των υποχρέων χρηστών υλικών φορέων ήχου κατά την έννοια του προμνησθέντος Ν. 2121/93, αφού, κατά τον εν προκειμένω κρίσιμο διάστημα και κατά το χρόνο λειτουργίας του καταστήματός της, καθημερινά, μέσω μηχανημάτων αναπαραγωγής ήχου, προήρχετο, ποιουμένη χρήση υλικών φορέων ήχου, παραγωγής των μελών του τρίτου των εναγόντων και των παρ' αυτού αντιπροσωπευόμενων αντιστοιχών φορέων της αλλοδαπής, σε δημοσία, στο χώρο της κατά τα άνω επιχειρήσεώς της, παρουσίαση

μουσικών έργων, στην εκτέλεση των οποίων συμμετέχουν τα μέλη των λοιπών αιτούντων οργανισμών και των παρ' αυτών αντιπροσωπευομένων αντιστοίχων φορέων της αλλοδαπής. Να σημειωθεί ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο η ως άνω επιχείρηση λειτουργούσε, κατά τις πρωϊνές και απογευματινές ώρες, ως καφετέρια, στο χρόνο δε αυτό η χρήση μουσικής δεν ήταν μεν απαραίτητη για τη τριαύτη λειτουργία της, ήταν όμως χρήσιμη για την προσέλκυση και ψυχαγωγία των πελατών της. Ακολούθως, κατά τις βραδινές ώρες του κρίσιμου εν προκειμένω χρόνου η ίδια επιχείρηση λειτουργούσε ως κέντρο διασκέδασης - μπαρ και οι θαμώνες της προσήρχοντο εκεί να διασκεδάσουν υπό τους ήχους μουσικής, παραγομένης από κατάλληλα μηχανήματα ήχου, τα οποία, σε ορισμένες περιπτώσεις, χειρίζετο εξειδικευμένο άτομο. Δηλονότι, στο χρόνο αυτό η χρήση της μουσικής από την επιχείρηση της εναγομένης ήταν απαραίτητη για τη λειτουργία της. Παρά ταύτα όμως και παρά τις επανειλημμένες προσκλήσεις και οχλήσεις των νομίμων εκπροσώπων και οργάνων των αιτούντων οργανισμών, η εναγομένη αρνήθηκε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση για την καταβολή της, εκ του λόγου τούτου οφειλομένης, ευλόγου αμοιβής

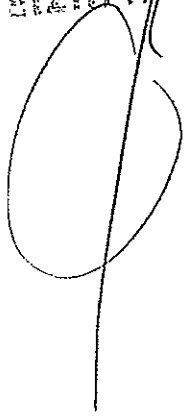
~~ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΤΑ~~
Ο
ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΤΑ

των μελών των τελευταίων. Εδώ να σημειωθεί ότι τα ποσά της ευλόγου αμοιβής, που οι αιτούντες καθορίζουν με τα κατά τακτά διαστήματα εκδιδόμενα από μέρους τους, κατά τα άνω, αμοιβολόγια, αποτελούντα την ιδία αυτών εκτίμηση για το ύψος της και τη διαπραγματευτική βάση προσεγγίσεως των υποχρέων χρηστών υλικών φορέων ήχου, μπορούν μεν ν' αποτελέσουν επιβοηθητικά της κρίσεως του Δικαστηρίου στοιχεία, ιδία εάν οι εν γένει περιστάσεις συνηγορούν προς τούτο, προδήλως όμως δεν είναι δεσμευτικά γι' αυτό, ιδία αν ληφθεί υπ' όψιν ότι καθορίσθηκαν από τους αιτούντες στο ίδιο ύψος για όλες τις συναφείς επιχειρήσεις της Χώρας και δη τα κατά απόλυτο ποσό τοιαύτα με μόνο κριτήριο το, μη απολύτως κρίσιμο μέγεθος, εμβαδόν τους και χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογες προς τη θέση και την ειδικότερα χρήση εκάστης επιχειρήσεως και την κίνηση κάθε περιοχής, στοιχεία από τα οποία όμως εξαρτάται το ύψος των εσόδων εκάστης επιχειρήσεως και, συνεπώς, και η ωφέλειά της από την εκμετάλλευση των έργων των αιτούντων και πρέπει, έστω και γενικά, να λαμβάνονται υπ' όψιν από το Δικαστήριο. Εν προκειμένω παρατηρείται ότι η επιχείρηση της εναγομένης ασκείται σε

ικανής επιφανείας κατάστημα σε πολυσύχναστο σημείο της του αποτελεί δημοφιλή τουριστικό προορισμό, με μεγάλη κίνηση επισκεπτών καθ' όλο το διάστημα του θέρους, που αυτή είναι σε λειτουργία. Το Δικαστήριο, περαιτέρω, λαμβάνοντας υπ' όψιν και την αξία της συγκεκριμένης χρήσεως εκ μέρους της εναγομένης, στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, που, όπως έχει ήδη λεχθεί, δεν έχει αποκλειστικά κύριο, αλλά εν μέρει κύριο και εν μέρει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμεταλλεύσεως της επιχειρήσεώς της, πράγμα που καθιστά ιδιαίτερος δυσχερή τον καθορισμό της ευλόγου αμοιβής των εναγόντων σε ορισμένο ποσοστό, κρίνει, με βάση και τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, ότι το ύψος της, για τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, ήτοι για τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008, πρέπει να καθορισθεί σε ορισμένο ποσόν κατ' έτος. Μετά ταύτα, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εν προκειμένω εύλογη αμοιβή των εναγόντων, που είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος αυτών να εισπράττουν δικαιώματα λόγω της δημοσίας παρουσιάσεως των προστατευομένων απ' αυτούς

ΠΡΟΗΓΟΥΣ
Ο
ΕΠΙΧΕΙΡΗΤΗΣ

μουσικών έργων και του συμφέροντος της
εναγομένης να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση
των έργων αυτών υπό εύλογες προϋποθέσεις,
ανέρχεται στο ύψος των 1.650 ευρώ για καθένα των
προαναφερομένων ετών, πλέον του αναλόγου κατά
νόμου Φόρου Προστιθεμένης Αξίας και συνολικά για
πάντα τα προαναφερόμενα έτη στο ύψος των (4 X
1.650=) 6.600 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, το οποίο είναι
κατανεμητέο μεταξύ των ερμηνευτών, εκτελεστών
και παραγωγών κατά την αιτουμένη αναλογία,
δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, 25%
για τους μουσικούς και 25% για τους
τραγουδιστές. Εν όψει τούτων, το πρωτοβάθμιο
Δικαστήριο που με την εκκαλουμένη απόφασή του
έκρινε ότι η εύλογη αμοιβή των αιτούντων πρέπει
να ορισθεί στο ύψος των 140 ευρώ κατ' έτος,
έσφαλε περί την εκτίμηση των αποδείξεων, όπως
βασίμως ισχυρίζονται με την ένδικη έφεσή τους οι
ενάγοντες οργανισμοί. Συνακολούθως, πρέπει να
εξαφανισθεί και δη, για την ενότητα της
εκτελέσεως, στο σύνολό της, η εκκαλουμένη
απόφαση, να κρατηθεί, ακολούθως, η υπόθεση στο
παρόν Δικαστήριο, να εξετασθεί στην ουσία της η
ένδικη από 18 - 12 - 2008 και υπ' αριθμ.
καταθέσεως 1492/2008 αγωγή και, με βάση τις κατά

τα άνω παραδοχές και τις μη προσβληθείσες κρίσεις και διατάξεις της εκκαλουμένης, να γίνει αυτή δεκτή και ως κατ' ουσίαν βάσιμη κατά ένα μέρος, να καθορισθεί η ενιαία και εύλογη αμοιβή που η εναγομένη πρέπει να καταβάλει στους ενάγοντες για την από μέρους της, κατά το εν προκειμένω κρίσιμο χρονικό διάστημα, ήτοι για τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008 χρήση υλικών φορέων ήχου στην αναφερομένη στο ιστορικό επιχείρησή της, στο ύψος των 1.650 ευρώ κατ' έτος και, συνολικά, στο ποσό των 6.600 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, να ορισθεί ότι η ως άνω προσδιορισθείσα εύλογη αμοιβή θέλει επιμερισθεί, κατά μεν το ήμισυ, υπέρ του ενάγοντος φορέως των παραγωγών και κατά το υπόλοιπο ήμισυ, ισομερώς, υπέρ των λοιπών εναγόντων οργανισμών, να υποχρεωθεί η εναγομένη να παραδώσει στους ενάγοντες κατάλογο των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που παρουσίασε από την επιχείρησή της κατά το εν προκειμένω κρίσιμο χρονικό διάστημα και τέλος να υποχρεωθεί η ίδια να καταβάλει στους ενάγοντες και κατά την προαναφερθείσα αναλογία το ποσό των 6.600 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την εξόφληση, απορριπτομένου του

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

αιτήματος των εναγόντων για έναρξη της τοκοδοσίας από προγενεστέρου χρονικού σημείου, αφού δεν προέκυψε σαφής και συγκεκριμένη όχληση της εναγομένης, προγενεστέρα της επιδόσεως της ενδίκου αγωγής, αλλά και του ισχυρισμού της εναγομένης, ότι δεν είναι νοητή εν προκειμένω διάταξη περί τοκοδοσίας, λόγω του διαπλαστικού χαρακτήρα της παρούσης αποφάσεως, αφού το κατά τη διάταξη του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 αρμόδιο (τακτικό) Δικαστήριο δεν διαπλάθει κατάσταση, αλλά τέμνει την περί την εύλογη αμοιβή των οργανισμών συλλογικής διαχειρίσεως των συγγενικών δικαιωμάτων διαφορά μεταξύ αυτών και των χρηστών υλικών φορέων ήχου, είτε η διαφορά αυτή δημιουργείται λόγω προβαλλομένης παρά των χρηστών ολικής αρνήσεως της προς τούτο υποχρεώσεώς τους, είτε λόγω διαφωνίας τους ως προς το ύψος της δια των δημοσιευομένων αμοιβολογίων των άνω οργανισμών προβαλλομένης αξιώσεώς τους. Απορριπτέος, εξ άλλου, τυγχάνει και ο περαιτέρω ισχυρισμός της εναγομένης να χωρήσει συμπηφισμός του επιδικαζομένου με την παρούσα σε βάρος της ποσού, με όσα, για την αυτή αιτία, κατέβαλε στους ενάγοντες, κατ' ακολουθίαν της υπ' αριθμ. 42/2009 αποφάσεως ασφαλιστικών

μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής,
αφού στην περίπτωση που προηγείται, όπως και εν
προκειμένω, προσωρινή, κατά τη διαδικασία των
ασφαλιστικών μέτρων, επιδίκαση απαιτήσεως, δεν
χωρεί ο αιτούμενος συμψηφισμός των κατ'
ακολουθίαν της αντιστοίχου αποφάσεως
καταβληθέντων, αλλά συνυπολογισμός τους κατά το
στάδιο εκτελέσεως της εκδιδόμενης κατά την
τακτική διαδικασία οριστικής επί της διαφοράς
αποφάσεως. Τέλος, μέρος, ανάλογο της εκτάσεως
της νίκης τους, των δικαστικών εξόδων των
εναγόντων σε αμοιτέρους τους βαθμούς
δικαιοδοσίας, υπολογιζόμενο κατά τους όρους του
άρθρου 63B του Ν. 2121/1993, το οποίο προστέθηκε
με το άρθρο 2 παρ. 3 του Ν. 3524/2007, πρέπει να
επιβληθεί σε βάρος της εναγομένης (άρθρα 178
παρ. 1 και 183 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα
ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται τυπικά και κατ' ουσίαν την
έφεση.

Εξαφανίζει την εκκαλουμένη υπ' αριθμ.
35/2012 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής.

ΕΞΕΛΕΞΗ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Κρατεί την υπόθεση και δικάζει επί της
από 18 - 12 - 2008 και υπ' αριθμ. καταθέσεως
1492/2008 αγωγής.

Δέχεται αυτή κατά ένα μέρος.

Καθορίζει την ενιαία και εύλογη αμοιβή
που η εναγομένη πρέπει να καταβάλει στους
ενάγοντες για την από μέρους της, κατά τα έτη
2005, 2006, 2007 και 2008 χρήση υλικών φορέων ήχου
στην αναφερομένη στο ιστορικό επιχείρησή της, στο
ύψος των χιλίων εξακοσίων πενήντα (1.650) ευρώ
κατ' έτος, πλέον ΦΠΑ και, συνολικά, στο ποσόν των
έξι χιλιάδων εξακοσίων (6.600) ευρώ, πλέον ΦΠΑ.

Ορίζει ότι η ως άνω εύλογη αμοιβή είναι
επιμεριστέα, κατά μεν το ήμισυ, υπέρ του ενάγοντος
φορέως των παραγωγών και κατά το υπόλοιπο ήμισυ,
ισομερώς, υπέρ των λοιπών εναγόντων οργανισμών.

Υποχρεώνει την εναγομένη να καταβάλει
στους ενάγοντες οργανισμούς το προαναφερθέν ποσόν
ευλόγου αμοιβής τους κατά την αμέσως ανωτέρω
αναλογία και ειδικότερα: α) Στον οργανισμό
`ΑΠΟΛΛΩΝ`, ποσόν χιλίων εξακοσίων πενήντα
(1.650) ευρώ, πλέον ΦΠΑ, β) στον οργανισμό
`ΕΡΑΤΩ`, ποσόν χιλίων εξακοσίων πενήντα (1.650)
ευρώ, πλέον ΦΠΑ και γ) στον οργανισμό των
παραγωγών ποσόν τριών χιλιάδων τριακοσίων (3.300)

ευρώ, πλέον ΦΠΑ, με το νόμιμο τόκο, σε όλες τις περιπτώσεις, από της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

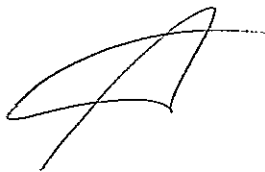
Υποχρεώνει την εναγομένη να παραδώσει στους ενάγοντες κατάλογο των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που παρουσίασε από την επιχείρησή της κατά τα έτη 2005, 2006, 2007 και 2008.-

Επιβάλλει σε βάρος της εναγομένης - εφεσιβλήτου μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων - εκκαλούντων σε αμοιτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας, το οποίο ορίζει στο ποσό των οκτακοσίων (800) ευρώ.

**ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ**

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 23 Μαΐου 2014, και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου στο ακροατήριό του, στις 28 Ιουλίου 2014.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

